

Ana Kıtı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Ocak 2024

Halis munis bir renktim önce:
Sivri dilli tembihleri insanların
Kandırılmaya ve kanamaya müsait bir sıradanlık
Kül basmış meğerse dolgun yangınları
İstişarede şiir
Şairse infilak etmek üzere
Nefsi ölü iklimin
Şairin içinin kuytuları
Biteviye beklemede

Bam teline kaç milyon kere basılmışsa artık
Atık sevgileri de telaffuz etmezken dili
Ve arayışında o dingin meali
Kök hücrelerinde ömrün
Kok kömür adeta kurunun yanında yaşı yakan
Yaş aldı gece
Yas aldı şair
Yasa bildi tüm şiirlerini

Münferit göğün tepe taklak düşüşü
İçtiği iksirli düşü
Mahal verdiği kadar da Rabbi yarınlara
Mazhar olan nice yangın
Sevgi fakiri cihanın buruşuk örtüsü
Şairse kat izinde saklı tutuyor duygularını
Kat ettiği yol ne ki ne?
Münafık gölgelere resti çekmişken
Beklemede gün
Bakaya kalan gece
Hüngür hüngür ağladığı günlerin özlemi ile dolu için
Annesinin eteğine sarıldığı
Şimdilerde tek kozu kaldı:
Kâfi derecede hüzün
Kâfir imgelerin derdest edildiği...

Ah, o Őir iklimi
Hali hazırda düğmelerini iliklemediği
Mendebur bir mintan
Hem sökük hem de sırtan
Sarı dişleri iblisin
Kolaçan ederken dününü
Gün mizaçlı bir ömür diliyor Şair
Annesinin duasında
Huzur bulduđu kadar
Ah, yetemediđi ne varsa
Nazıyla niyazıyla hala aynı insan hala çocuk
Kürediđi iklim misal
Küstüđu dünü gün görmemiş yüzü
Yüzünde asılı bir kaydırak
Gel gör ki:
Verildi bir kere kederin hükmü

AlaŐađı edilmiş binlerce sözcük ve dize
Alı al moru mor gecenin
Bir kumpas iken onu bekleyen
Şair ise tevekkül yüklü:
Yeter ki gelmesin o istenmeyen misafir
Latif ruhu
Nazenin kokusu burnundan kıl aldırmayanlardan
Alabildiđine uzak
Kim ki burnu Kaf dađında
Aldatılmışlığın isyanı ile Şair buluştu yeniden
Rabbiyle, dualarda
Haşa:
İsyan ne kelime
Bilakis Şair dilediđi affı
Sözcükler de dönüp dolaşıp geldi mi...

O kapı aralığında esen
Delişmen rüzgâr
Üşürken elleri
Isıtmakla mükellef annesinin yüređini
Aşikâr cereyan
Aşikâr

Sözcükler, dilekler birbirine karışan
Baltalandıkça ufku
Nifak sokan nice rezil duygu

Yağdığı kadar geceden
Güne kavuşma telaşında vuruldu işte
Tutulan nutkuna
Katık ettiği yeni bir şiirde
Cereyana kapıldığıнын ertesi
Hicreti ömrün
Hicvettiği ise şairin dününün
Külüstür bir motor gibi
Tedavülden kalktığına binaen
Ve çekti işte imdat frenini
İmbatların ç/ağladığı
Göğsünün de tam ortasından vurulduğu

Ne hezeyan ne heyelan
Sanrıların sancılandığı
Bir şiir öncesi
Bir de rabıtası göğün
Şairin gizil tetiğine basılı parmağı
Bastığı anda imge benzeri mayına
Lakin henüz çok erken
Ertelenmiş hayallerin sefasını sürmek adına
Saklı tutulması ne varsa
Korunduğuna biat
Ömürlük zindanında.

Neşri dünün
Nesrine bandığı hikâyesi şiirlerin gürleyen sesinden
Arda kalan o son damla
Varla yok arası
Varamadığı o ana kıta ki:
Şair varsa yoksa şiire annesine sevdalı...